

İnsan tüketmeye muhtaç olduğunu başkalarıyla ilişkilerinde de gösteriyor. Birbirine bakışı böyle: *Karşımdakini ne kadar tüketebilirim?*

Böyle söyleyince kötü durdu ama kastım o kadar kötü değil. Maşukların uzun telefon konuşmaları da tüketmek. Yirmi yılda biriktirdikleri anlatmaya değer tüm olayları, birkaç hafta içinde konuşup sonra birbirlerinden sıkılmaya başlayan sevgililer mesela, çok hızlı tükettiklerinden ve tükendiklerinden bu kadar sığ ilişkiler kuruyorlar. Mecbur değilsin, bir sonraki *ilginç* insan seni bekliyor.

Tükenmemek mümkün mü? Kremalı ilişkilerde pek mümkün görünmüyor. Zaman hızlandıkça tüketme de hızlandığı için, artık birbirimizin üretebildiğinden daha hızlı tüketiyoruz. Geçen twitter'da *zamanımızda çiftlerin en büyük sorunu birbirlerinin telefonlarından daha eğlenceli olmaktır* yazıyordu. Zamanımız böyle, maalesef.